

Nr 307

Av herr Lindström m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till produktionsbefrämjande åtgärder i Norrland m. m.

(Lika lydande med motion nr 248 i Första kammaren)

Ett särskilt statligt stöd för en upprustning av jordbruket i de fyra nordligaste länen tillkom genom beslut av 1960 års riksdag. Avsikten med detta speciella rationaliseringsstöd är att inom utvalda områden genom koncentrerade rationaliseringsinsatser skapa bärkraftiga och på längre sikt bestående brukningsenheter. Sedan denna s. k. KR-verksamhet infördes har investeringsverksamheten inom ramen för detta särskilda anslag ökat kraftigt. Utan tvekan har denna verksamhet varit av stor betydelse för utvecklingen av framför allt det norrländska jordbruket.

Enligt nu gällande bestämmelser har en arbetsgrupp med representanter för hushållningssällskap, lantbruksnämnder, skogsvårdsstyrelser och lantmäteri att inventera de områden, som kan bedömas ha förutsättningar för KR-insatser. En inventering av skilda i sammanhanget betydelsefulla faktorer sker, varefter behovet av yttre och inre rationaliseringsinsatser för de tilltänkta KR-fastigheterna fastställs. Det sålunda framarbetade förslaget underställs länsrådet för KR-insatser. Ordförande i länsrådet är landshövdingen, och övriga ledamöter är överlantmätaren, lantbruksdirektören, hushållningssällskapets direktör och länsjägmästaren. Genom länsrådets ledamöter informeras respektive länsorgan om förslaget. Efter godkännande på länsplanet insändes förslaget innefattande karta, beskrivning och kostnadsberäkning till lantbruksstyrelsen, lantmäteristyrelsen och skogsstyrelsen för vidare befordran till Kungl. Maj:t, som slutgiltigt beslutar om området skall ifrågakomma för KR-insatser. Efter det att ett område av Kungl. Maj:t godkänts för verksamheten kan detaljplanering för enskilda fastigheter påbörjas. Under fjolåret har en särskild arbetsgrupp verkställt utredning beträffande de särskilda rationaliseringsinsatserna i Norrland och framlagt vissa förslag till förenklad administration av verksamheten. Förslaget går ut på att beredning av objekt liksom hittills bör ske i arbetsgrupp med representanter för de fyra länsorganen. Beredningen bör resultera i allmänna uppgifter för de enskilda kärnfastigheterna om skilda faktorer av betydelse i sammanhanget. Förslaget underställs därefter

länsrådet. Beslut beträffande nya områden för den koncentrerade rationaliseringen bör emellertid, till skillnad från nu gällande förhållanden, fattas av länsorganen i de fyra nordligaste länen. Om därvid samstämmiga beslut ej kan fattas av länsorganen skall ärendet underställas Kungl. Maj:t för avgörande i gemensamt yttrande från lantbruksstyrelsen, lantmäteristyrelsen och skogsstyrelsen.

Sedan nu betydande erfarenhet av denna verksamhetsform vunnits, vore det enligt vår mening skäl att så långt möjligt decentralisera beslutanderätten beträffande hithörande frågor i enlighet med arbetsgruppens förslag. Detta skulle innebära, att befogenheten att utse nya KR-områden i de fyra nordligaste länen skulle överföras från Kungl. Maj:t till länsorganen, och att ärendet underställs Kungl. Maj:ts prövning endast om samstämmiga beslut mellan länsorganen ej kan erhållas. I motsvarande utsträckning bör även beslut om förhöjt bidrag med 50 % av investeringskostnaderna för ekonomibyggnader och med 60 % för dikning m. m. kunna utgå efter beslut av länsorganen.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen vid behandling av statsverkspropositionen bil. 11, Jordbrukshuvudtiteln, punkt C 11. Bidrag till produktionsbefrämjande åtgärder i Norrland m. m. måtte besluta att godkänna ovan förordade grunder för särskilda rationaliseringsinsatser på jordbrukets område så att viss decentralisering av beslutanderätten införes i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1965

Helge Lindström

Erik Larsson

Elias Jönsson

Per Petersson

i Noderön

i Ingemarsgården